

Sygn. akt VII U 110/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Dadej - Więsyk
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury i kapitału początkowego

za skutek odwołań M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 14 października 2014 roku, znak (...)

z dnia 17 października 2014 roku, znak(...)

z dnia 31 października 2014 roku, znak (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że ustala M. D. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 111 476,42 zł (sto jedenaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt sześć złotych i czterdzieści dwa grosze) oraz ustala wysokość emerytury przy uwzględnieniu wyżej wymienionego zwaloryzowanego kapitału początkowego.

Sygn. akt VII U 110/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. znak: (...) -2014 ustalił M. D. kapitał początkowy na kwotę 83 514,31 zł.

Decyzją z dnia 17 października 2014 roku znak: (...) -2014 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ponownie ustalił M. D. kapitał początkowy podwyższając go do kwoty 84 494,52 zł.

Decyzją z dnia 31 października znak: (...) organ rentowy przyznał wnioskodawczyni emeryturę, której wysokość obliczył w trybie art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a zatem w oparciu o wcześniej ustaloną wysokość kapitału początkowego. Wysokość emerytury wyniosła 1 958,62 zł.

Odwołania od powyższych decyzji wniosła M. D. wnosząc o ich zmianę i ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem zarobków faktycznie otrzymanych w latach 1985-1992 z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...). Ubezpieczona wskazała, że za ten okres organ rentowy przyjął wynagrodzenie odpowiadające wynagrodzeniu minimalnemu co pozostaje w sprzeczności z udokumentowaną wysokością otrzymanych dochodów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

M. D. urodzona (...) w dniu (...) roku złożyła wniosek o przyznanie emerytury (k. 1 akt emerytalnych ZUS). Z uwagi na wiek emerytalny wnioskodawczyni organ rentowy najpierw ustalił wysokość kapitału początkowego. Decyzją z dnia 14 października 2014 roku organ rentowy ustalił wysokość kapitału na kwotę 83 514,31 zł. Do ustalenia wartości kapitału nie uwzględniono wynagrodzenia z okresu od 1 grudnia 1983 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku, gdyż z przedłożonych kopii kart wynagrodzeń wynikało, że w tym okresie wnioskodawczyni nie uzyskiwała wynagrodzeń. Za okresy od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 30 listopada 1983 roku i od dnia 1 września 1985 roku do dnia 31 grudnia 1992 roku przyjęto wynagrodzenie minimalne, gdyż niektóre karty wynagrodzeń nie zawierały informacji, którego roku dotyczyły, a część składników wynagrodzeń została w nich zasłonięta. Zawierały także inne liczne mankamenty formalne (k. 20 akt kapitałowych ZUS). Decyzją z dnia 17 października 2014 roku organ rentowy z urzędu skorygował ustalony kapitał początkowy podwyższając jego wysokość do kwoty 84 494,52 zł (k. 28 akt kapitałowych ZUS). Na tej podstawie w dniu 31 października 2014 roku wydał decyzję o przyznaniu wnioskodawczyni emerytury ustalając jej wysokość:

- na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej na poziomie 2 589,64 zł,
- na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej na poziomie 1 800,86 zł,
- na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej na poziomie 1 958,62 zł (k. 39 akt emerytalnych ZUS).

W okresie od dnia 1 sierpnia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1996 roku wnioskodawczyni była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Pracy (...) w B.. Od dnia 15 listopada 1994 roku do dnia 31 grudnia 1996 roku przebywała na urlopie wychowawczym (k. 10 akt emerytalnych ZUS). Z tego tytułu osiągnęła następujące wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, a zatem uwzględniane przy obliczaniu wysokości kapitału początkowego i emerytury:

- 1980 rok – 25 282 zł,
- 1982 rok – 17 180 zł,
- 1983 rok – 78 702 zł – kwota 7668 zł z tytułu zakładowego funduszu nagród („ZFN”) nie podlegała uwzględnieniu, gdyż nie stanowiła podstawy wymiaru składek,
- 1985 rok – 44 665 zł,
- 1986 rok – 199 890 zł – kwota 2 639 zł z tytułu ZFN nie podlegała zaliczeniu, podobnie jak nagroda w wysokości 2 500 zł, gdyż nie wiadomo na jakiej podstawie została wypłacona,
- 1987 rok – 238 202 zł,
- 1988 rok – 870 937 zł,
- 1989 roku – 2 834 803 zł – nie uwzględniono kwot nagród z ZFN w wysokościach 87 151 zł, 17 200 zł, 113 846 zł, zaś kwoty 23 700 zł i 90 680 zł, gdyż nie wiadomo z jakiego tytułu zostały wypłacone,

- 1990 rok – 11 575 996 zł – nie uwzględniono kwot 273 260 zł, 314 010 zł, 671 400 zł, gdyż jako nagrody z zysku nie podlegały uwzględnieniu do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne przed 1991 rokiem,

- 1991 rok – 25 763 320 zł,

- 1992 rok – 29 497 700 zł (dokumentacja osoba: karty wynagrodzeń – akta osobowe – k. 31).

Uwzględnienie powyższych wynagrodzeń do obliczenia wysokości kapitału początkowego, a w konsekwencji i wysokości emerytury wnioskodawczyni powoduje, że hipotetyczna wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosłaby 111 476,42 zł, a emerytury na dzień 1 września 2014 roku 2 241,81 zł (pismo ZUS z dnia 8 grudnia 2015 roku – akta emerytalne ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta ubezpieczeniowe odwołującej, które nie były kwestionowane. Zawierały autentyczne dokumenty dołączone przez wnioskodawczynię w trakcie postępowania przed organem rentowym i jako takie zasługiwały na obdarzenie ich wiarą. Do akt dołączono także kompletne akta osobowe wnioskodawczyni z okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...). Na ich podstawie, w oparciu o znajdujące się tam oryginały kart wynagrodzeń, w sposób nie budzący wątpliwości ustalono wyżej wskazane składniki wynagrodzenia uzyskanego przez M. D.. Dokumenty te w powołanym zakresie były czytelne i wystawione przez pracodawcę. W miejscach nie pozwalających ustalić źródła przyznanego składnika wynagrodzenia, opisanych w stanie faktycznym, nie zostały przez Sąd uwzględnione jako niemiarodajne do dokonania na ich podstawie szczegółowych ustaleń i podstawy wypłaty, co zostało omówione powyżej.

Odwołanie M. D. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.) kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Wedle ust. 2 tego artykułu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie natomiast z art. 15 ustawy o FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Wedle zaś art. 13 ustawy z dnia 18 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2013.1442 j.t.) podstawę wymiaru składek dla pracowników stanowi osiągnięty przez nich przychód w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych osiągnięty z tytułu zatrudnienia.

Mając na uwadze treść powyższych regulacji w powiązaniu z faktem, że wnioskodawczyni udowodniła w toku postępowania sądowego wynagrodzenie osiągnięte w latach 1980-1992 z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...), które okazało się wyższe aniżeli dotychczas przyjęte przez organ rentowy do ustalenia wysokości przysługującego jej świadczenia, odwołanie jako zasadne podlegało uwzględnieniu. Przy uwzględnieniu udowodnionych zarobków

hipotetyczna wysokość kapitału początkowego wnioskodawczyni wzrosła bowiem do kwoty 111 476,42 zł, zaś wysokość jej emerytury wzrosła do kwoty 2 241,81 zł.

W tej sytuacji zaskarżoną decyzję należało zmienić, w ten sposób, że do ustalenia wysokości kapitału początkowego i emerytury M. D. uwzględnić następujące kwoty wynagrodzeń osiągnięte w poszczególnych latach: 1980 rok – 25 282 zł, 1982 rok – 17 180 zł, 1983 rok – 78 702 zł, 1985 rok – 44 665 zł, 1986 rok – 199 890 zł, 1987 rok – 238 202 zł, 1988 rok – 870 937 zł, 1989 roku – 2 834 803 zł, 1990 rok – 11 575 996 zł, 1991 rok – 25 763 320 zł, 1992 rok – 29 497 700 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.